

СКДАДОВІ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
Черноусов О.І., Долина І.В.
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

У сучасній економіці, що дедалі більше ґрунтується на знаннях та інноваціях, ключовим фактором сталого розвитку виступає інноваційний потенціал. Саме він визначає здатність країни, регіону або підприємства генерувати, впроваджувати та комерціалізувати нововведення, підвищуючи конкурентоспроможність і забезпечуючи економічне зростання. Інноваційний потенціал – це багатовимірне поняття, що охоплює сукупність ресурсів, можливостей, умов і механізмів, необхідних для створення та ефективного використання інновацій. Його структура є складною й динамічною, оскільки вона включає як матеріальні, так і нематеріальні компоненти, що взаємодіють у межах національної інноваційної системи. Дослідження складових інноваційного потенціалу дозволяє краще зрозуміти, які чинники впливають на здатність суб'єкта до інноваційної діяльності. На основі аналізу можна виокремити такі ключові складові інноваційного потенціалу: кадровий потенціал – рівень кваліфікації, креативності, наукової та дослідницької активності персоналу, здатного генерувати та реалізовувати інновації; науково-технічна база – наявність дослідницьких інститутів, лабораторій, технопарків і центрів трансферу технологій; фінансові ресурси – доступ до інвестицій, венчурного капіталу, державного фінансування та програм підтримки інноваційної діяльності; інституційна підтримка – законодавча база, політика держави щодо інновацій, наявність стимулів для наукової та підприємницької активності; інфраструктура – технічне забезпечення, комунікаційні платформи, логістика, інформаційні мережі; культура інновацій – ставлення до змін, толерантність до ризику, готовність до експериментів у суспільстві та в бізнес-середовищі. Розвиток інноваційного потенціалу вимагає скоординованих зусиль держави, бізнесу, науково-освітніх установ і громадянського суспільства. Важливо створювати умови для ефективної взаємодії всіх учасників інноваційної екосистеми, підтримувати освіту та науку, розвивати інфраструктуру, а також стимулювати інвестиції в новітні технології.

Література:

1. Перерва, П.Г. Інноваційні технології реструктуризації промислового підприємства. Маркетинг інновацій і інновації у маркетингу: збірник тез доповідей VIII Міжнар. науково-практ. конф., 25-26 вересня 2014 р. Суми: ТОВ "ДД "Папірус", 2014. С. 119-121.
2. Кулаєць М.М. Інноваційна діяльність в агропромисловому виробництві України // Економіка АПК. 2010. № 6. С. 113.
3. Витвицька О.Д. Роль комерціалізації інноваційної продукції у забезпеченні розвитку економіки. Агроінком. 2010. №10-12. С. 12-18.
4. Кулаєць М.М., Куцеконь Л.О. Стратегія інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств // Економіка АПК. 2009. №7. С. 75– 80.
5. Лайко П.А. Удосконалення інноваційної діяльності в АПК – вимоги часу. Економіка АПК. 2007. №12. С.85-91.